

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

1

בפני כב' השופט נמרוד פלקס, סגן הנשיא

ד.ס.

המבקש/הנתבע

נגד

1. ט.ס.

המשיבות/התובעות

2. ל.ר.

פסק דין

2

3

4 1. האם יש לסלק על הסף תביעה חוזית ונזיקית של אישה ואמה כנגד בעלה לשעבר של
5 האישה, בה נטען, כי הבעל לשעבר הסתיר מהן טרם הנישואין ובמהלכם, כי הוא
6 הומוסקסואל?

7

8 2. התובעת מס' 1 (להלן – "האישה") והנתבע (להלן – "האישה") (שניהם יחדיו להלן –
9 "הצדדים") נישאו זה לזו כדמויי ביום 06.XXX, והתגרשו ביום 16.XXX. במהלך
10 נישואיהם נולדו להם שלוש בנות – XXX. טרם נישואיהם עלתה האישה לארץ מ-XXX.
11 ראשית המשבר בין הצדדים בתחילת שנת 2015, כאשר לקראת אמצע שנת 2015 עתרה
12 האישה בתביעת למזונות, משמורת ותביעה להענקת מקום מגורי הקטינות ל-XXX;
13 ואילו האיש עתר מנגד בתביעה מכח אמנת האג להחזרת ילדים חטופים (בבית המשפט
14 ב-XXX), ובתביעה רכושית. הדיון בשלל התביעות הללו הסתיים זה מכבר, אם כי
15 הצדדים המשיכו לעתור לבית המשפט מעת לעת בבקשות שונות בעניין הקטינות. כיום,
16 פרט לתביעה דנן, תלויה ועומדת תביעת האיש לביטול חיובו במזונות הבנות (אשר הוגשה
17 כשלושה חודשים לאחר הגשת התביעה דנן), וכן תלוי ועומד ערעור האישה על פסק דינו
18 של בית משפט זה בענייני משמורת והסדרי שהות.
19

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

3. התביעה דן הוגשה כנגד האיש, על ידי האישה ואמה – חמותו לשעבר של האיש. בתביעתן
1 עתרו השתיים לפיצוי כספי בסך כולל של חמישה מיליון ₪, בגין נזקים כלכליים ונפשיים
2 שנגרמו להן, ובפרט לאישה, כתוצאה מהונאתן והטעייתן על ידי האיש טרם הנישואין
3 ובמהלכם; זאת, מכוח עילות נזיקיות - תרמית (סעיף 56 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]
4 (להלן - "הפקודה"), עוולת הרשלנות (סעיף 35 לפקודה), ועוולת הפרת חובה חקוקה, לפי
5 סעיף 63 לפקודה (של סעיפים: 345(א)(1), 378, 415, 416 ו- 441 לחוק העונשין, התשל"ז
6 - 1977 (להלן - "חוק העונשין") - קבלת דבר במרמה, התחזות אונס ותקיפה); ועילות
7 חוזיות, של הפרת חובת תום הלב (סעיפים 12 ו- 39 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג -
8 1973 (להלן - "חוק החוזים"); והטעיה (סעיף 15 לחוק החוזים).
9
10
4. לזו התביעה הוא הטענה, כי הנתבע הומוסקסואל, אשר חי "חיים כפולים", כאשר מחד
11 גיסא, הציג עצמו כאדם דתי - הטרוסקסואל, ומאידך גיסא, פעל מאחורי גבה של האישה,
12 ניהל אורח חיים חילוני הומוסקסואלי, נאף ובגד בה במהלך הנישואין, ניהל קשר עם
13 מאהב ואף הציע לו נישואין בעודו נשוי לה. לטענת התובעות, התחזות האיש והטעייתו
14 את האישה הביאו אותה להינשא לו ולהוליד עמו ילדות, כאשר המטרה היחידה שעמדה
15 בפניו לשיטתן הייתה - להשתלט על כספי האישה ומשפחתה ולהשתמש באישה כסיפור
16 כיסוי לדמותו האמיתית.
17
18
19 הסעדים הכספיים להם עתרו התובעות הם, בין היתר, החזר עלויות החתונה והוצאות
20 נלוות לה בהן נשאה התובעת מס' 2 (להלן - "החמות"); דמי שכירות שהעבירה החמות
21 במהלך הנישואין, בגין שכירת XXX עבור האיש; סכומי כסף שהעבירה החמות לאיש
22 לצורך רכישת XXX משלו; כספי תמיכה במשפחה שנהגה החמות להעביר מידי חודש
23 בסך כולל שאינו פוחת ממיליון שקלים חדשים, הוצאות שירותי חוקר פרטי; הוצאות
24 משפט שונות, לרבות הוצאות נסיעת החמות מ-XXX לישראל לצורך תמיכה באישה; וכן
25 הוצאות טיפול פסיכולוגי בגין הנזקים הנפשיים שנגרמו לאישה.
26
27 טענות האיש
28
5. בבקשתו טוען האיש, כי יש לדחות על הסף את התביעה דן מפאת התיישנות עילות
29 התביעה, היעדר שפיטות, והוראת סעיף 62(ב) לפקודה. לטענתו, עסקינן בתביעת סרק
30 קנטרנית הנעדרת כל סיכוי משפטי, אשר רובה ככולה ממילא התיישנה. האיש הפנה
31 כאמור להוראת סעיף 62(ב) לפקודה, לפיה היחסים הנוצרים על ידי נישואין לא ייחשבו
32 כחווה (לעניין העוולה הנזיקית של גרם הפרת חוזה), והפנה לפסיקת בית המשפט העליון
33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

- 1 הקובעת, כי ניאוף אינו מקים עילת תביעה בנוזיקין. ראו: ע"א 8489/12 פלוני נ' פלוני
2 (2013) (להלן – "ע"א 8489/12").
3
- 4 6. האיש הכחיש את כל המיוחס לו בתביעה, וטען כי זו לא נועדה אלא לפגוע בו ובבנותיהן
5 הקטינות של הצדדים, בשל היות האישה עשירה, עתירת ממון ונכסים, אשר שמה לה
6 למטרה להתיש אותו בכל דרך, תוך שבחירה טקטית לעשות שימוש ציני במערכת המשפט
7 לשם כך. זאת על מנת לכפות עליו להסכים לרצונותיה בעניין משמורת הבנות. לשיטתו
8 האישה מוצאת נחמה, פורקן ונקמה בדרך של פגיעה בו באמצעות הגשת הליכים
9 משפטיים אינסופיים. עוד תמה האיש מה הטעם בניהול הליך יקר וארוך כאשר בסופו
10 של יום התוצאה ידועה מראש - ולפיה תידחה התביעה דן.
11
- 12 7. בתשובתו מיום 13.9.18 שב והכחיש האיש מכל וכל את טענות התובעות כאילו היה בעל
13 נטייה מינית הומוסקסואלית טרם הנישואין, ואף מצא לכון להוסיף ולומר כי גם אם
14 תתקבל טענת התובעות, לפיה הוא נאף עם בן מינו במהלך הנישואין, אין בכך להעיד על
15 כך שהיה בעל נטייה כאמור טרם הנישואין. לטענתו אין זה דבר חריג, כי בני זוג עוברים
16 תהליכים ומשברים שונים במהלך הנישואין, וקשה להלום שבית המשפט ייכנס למרקם
17 כה עדין בנפשם של צדדים ולו משום שעברו משבר בחיי הנישואין. האיש המשיך והקשה,
18 האם בכל מקרה של פירוק תא משפחתי, הצד שלכאורה בעטיו נוצר הקרע יהיה חשוף
19 לתביעה "על כך שהגיע למערכת הנישואין כאשר היו נטועות בו היסודות ליצירת אותו
20 קרע?". כך למשל, כאשר אחד מבני הזוג גילה במהלך הנישואין נטיות לאלימות מילולית
21 או פיזית, או נטיות להתמכרות, או נטיות להימורים, של בן הזוג האחר, האם ניתן יהיה
22 בידי בן הזוג לתבוע את בן הזוג ולטעון כנגדו, כי הגיע עם אותן "תכונות שליליות"
23 לנישואין והסתירן מפניו?!
- 24
- 25 8. המשיך האיש וטען בהקשר זה, כי מבלי קשר לנטייה המינית, כל אדם עלול "לבגוד", הן
26 בדרך של ניאוף עם צד ג' (ואין זה משנה אם אותו צד ג' הוא גבר או אישה), הן בדרך של
27 בגידה כלכלית, או כל דרך אחרת של ניהול חיים מאחורי גבו של בן הזוג. האם בכל מצב
28 מעין זה ניתן יהיה בידי בן הזוג האחר לטעון כי אותו צד "בוגד" היה בעל תכונות
29 "בוגדניות" אלו טרם הנישואין ומשכך קמה לו עילת תביעה, בגין אותן תכונות, אותן לא
30 גילה לבן הזוג עובר לנישואין? כך או כך, משהתביעה דן, כנטען בסעיף 4.1. לתגובת
31 התובעות, הוגשה בשל - "הפרת חובת תום הלב והתרמית שנקט כלפי התובעות טרם
32 הנישואין, עת הגדיר עצמו כאדם הטרוסקסואל והסתיר מפניהן היותו הומוסקסואל
33 המקיים חיי זוגיות עם גבר", הרי שעל פי ע"א 8489/12, יש לדחות התביעה דן על הסף.
34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

9. עוד טען הוא, כי על פי ההלכה היהודית מקרים מעין אלה יש לפתור באמצעות התחייבות הכתובה ובבית הדין הרבני; כאשר הליך זה הוגש בחוסר תום לב על ידי האישה, לאחר שהעלתה זה מכבר טענותיה האמורות במסגרת הליכי הכתובה בפני בית הדין הרבני, ולאחר שבית הדין הרבני דחה טענותיה במלואן. ביחס לטענתו האחרונה של האיש אומר, שמפסיקת בית הדין הרבני האזורי בעניין הצדדים עולה, כי זה כלל לא דן בטענות האישה נושא התביעה דן, שכן דחה את תביעת הכתובה מטעמים אחרים.

טענות התובעות:

10. התובעות הפנו לפסיקה הידועה, לפיה סילוק תביעה על הסף הוא צעד דראסטי המונע את זכות הגישה לערכאות, ולפיכך על בית המשפט לנהוג בזהירות רבה בבקשות מעין אלה ולהשתמש בסמכותו זו רק במקרים קיצוניים בלבד. בכל האמור לטענת ההתיישנות טענו התובעות, כי נוכח סעיף 8 לחוק ההתיישנות, תשי"ח - 1958 (להלן - "חוק ההתיישנות") ומשנעלמו מהן העובדות המקימות את עילת תביעתן עד לראשית שנת 2015, הרי שעילת תביעתן לא התיישנה, ובפרט כאשר סעיף 13 לחוק ההתיישנות קובע, כי בתקופת ההתיישנות לא יבוא במניין הזמן שבו היו בעלי הדין נשואים זה לזו. בנוגע להוראת סעיף 62(ב) לפקודה טענו הן, כי סעיף 3 לחוק להסדר התדיינות בין בני זוג, תשכ"ט - 1969 (להלן - "החוק להסדר התדיינות") ביטל את החסינות בנויקין בין בני זוג שהייתה קבועה בעבר בפקודה, ואילו הוראת סעיף 62(ב) לפקודה ממילא מתייחסת לעוולה של גרם הפרת חוזה שלא כדין, אשר כלל אינה נוגעת לתביעה דן.

11. התובעות הדגישו בתגובתן, כי עילת התביעה דן אינה מצטמצמת לעצם מעשה הניאוף בעת הנשואין, אלא מתבססת בעיקרה על מעשה המרמה, והפרת חובת תום הלב מצד האיש, בכך שהציג את עצמו כאדם הטרוסקסואל, כאשר ראשית מעשיו בתקופה שקדמה לנישואין, והמשכם בתקופת הנישואין.

12. המשיכו התובעות והפנו לדברי כבוד השופט א' ברק בע"א 5258/98 פלונית נ' פלוני (2004) (להלן - "ע"א 5258/98"), לפיהם "דיני החוזים בישראל אינם נעצרים על סף הבית המשפחתי". עוד טענו, כי גם מבחינה חוזית מוסד הנישואין הוא חוזה שבכריתתו מכפיף את הצדדים להתחייבויות אותן עליהם לכבד לאחר הנישואין. לעניין זה מדגישה האישה, כי היא אינה טוענת שאין לאיש חירות להיות הומוסקסואל, אלא טענתה לחירותה שלה להחליט שלא להינשא להומוסקסואל ולא לקיים עם הומוסקסואל יחסי מין, על אחת כמה וכמה לאור חינוכה בבית דתי אורתודוכסי. חירות זו לדבריה, נשללה ממנה עקב מעשי המרמה של האיש, ולפיכך קמה לזכותה עילת תביעה חוזית של היעדר תום לב,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

1 מרמה, הטעיה והפרה של ההסכם, מכוחה יש לה זכות לטעון לפיצוי בגין הנזקים שנגרמו
2 לה עקב שלילת חירותה זו.

דיון והכרעה:

7 13. במסגרת ההכרעה דן מתעוררות השאלות הבאות:

9 א. שאלת סמכותו העניינית של בית משפט זה לדון בתביעה שהוגשה מטעם חמות כנגד
10 חתנה לשעבר, ושאלת צירוף החמות לתביעה דן מכוח סעיף 6(ו) **לחוק בית המשפט**
11 **לענייני משפחה**, תשנ"ה – 1995 (להלן – "**חוק בית המשפט לענייני משפחה**").

13 ב. מה עילת התביעה של התובעות כלפי האיש, והאם יש להבחין בין עילת התביעה של
14 האישה לבין עילת התביעה של החמות, ומה המשמעות לכך.

16 ג. היקף חובת הגילוי החלה על בן זוג ערב הנישואין, ובמהלכם.

18 ד. שאלות של מדיניות משפטית ותועלת ציבורית לדון בתביעות כגון דא, בהן שזורים
19 היבטים אינטימיים ופרטיים בחיי בני הזוג יחדיו וכאינדיבידואלים.

טענות מקדמיות - התיישנות וחסיונות:

23 14. טרם אפנה לבחינת השאלות האמורות, אדחה בקצרה את **טענת ההתיישנות** שהועלתה
24 על ידי האיש בשפה רפה, בסעיף 1 לבקשתו. זאת הן נוכח טענות התובעות בכתב התביעה,
25 לפיהן נודע להן על העובדות המקימות את עילת התביעה רק בשנת 2015, לאחר לידת
26 ה-XXX וערב נסיעת האישה ל-XXX (ראו סעיפים 58-60 לכתב התביעה; טענה שלא
27 הוכחשה על ידי האיש - שהרי טענתו שכלל לא התקיימו העובדות הנטענות, בין קודם
28 לנישואין ובין לאחריהם, וממילא אינו טוען, כי התובעות ידעו את העובדות האמורות
29 קודם לשנת 2015). לאמור יש להוסיף את הוראת סעיף 13 לחוק ההתיישנות, בגינה אין
30 למנות את תקופת הנישואים, בכל הנוגע לתביעת האישה. אשר על כן נדחית טענת
31 ההתיישנות.

33 15. יש לדחות אף את טענת האיש, הנסמכת על הוראת סעיף 62(ב) לפקודה, לפיה "היחסים
34 הנוצרים על ידי נישואין לא ייחשבו כחווה", ממנה הסיק כי קיימת בין בני זוג **חסיונות**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

1 מפני תביעות חוזיות או נזיקיות. החסינות שניתנה בעבר, בסעיף 18(א) לפקודה בוטלה
2 בהוראת סעיף 3 לחוק להסדר התדיינות; ואילו הוראות סעיף 62(ב) לפקודה מתייחסת
3 לעוולה של גרם הפרת חוזה, אשר אינה מעניינה של תביעה זו.
4

סמכות עניינית:

5
6
7 16. בהחלטתי מיום 17.9.18 הוריתי לצדדים להגיב באשר לסמכותו העניינית של בית משפט
8 זה להידרש לתביעה החמות כנגד האיש. זאת נוכח פסיקת בית המשפט העליון בבע"מ
9 164/11 פלונית נ' פלוני (2012) (להלן – "בע"מ 164/11"), לפיה אין ליתן להיגד "בן זוג"
10 האמור בסעיף 1(2)(ג) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, פרשנות מרחיבה הכוללת גם
11 "בן זוג לשעבר".
12

13 17. האיש בתגובתו, עתר לדחות על הסף את תביעת שתי התובעות גם יחד, ולחילופין בלבד,
14 ככל שיחליט בית המשפט שלא לדחות התביעה כנגדן, ביקש כי בית המשפט ידון גם
15 בתביעת החמות, שכן לשיטתו דחייתה בשל היעדר סמכות עניינית כאמור, תביא לכך
16 שהחמות תעתור כנגדו באותה תביעת סרק לבית המשפט המוסמך. זאת נוכח אמצעה
17 הכלכליים ובשל ניסיונות השתיים להתישו ולגרורם לו נזקים נוספים, כאשר ייתכן ותביעה
18 בערכאה אחרת אף תביא אולי לעיוות דין ולפסיקות סותרות.
19

20 18. חרף טענתו זו המשיך האיש וטען מנגד, כי החמות לא פירטה בכתב התביעה מדוע נתונה
21 לבית משפט זה סמכות עניינית לדון בתביעתה וכבר מסיבה זו יש להורות על דחיית
22 התביעה כנגדה. בכל מקרה טען הוא, כי אין מקום לאפשר כעת לאישה לערוך תיקונים
23 והרחבות בכתבי טענותיה ולעתור כעת לצירוף החמות להליך, מכוח סעיף 6(ו) לחוק בית
24 המשפט לענייני משפחה, בפרט כאשר היא עותרת לכך רק לאחר שהעניין הועלה ביוזמת
25 בית המשפט.
26

27 19. התובעות טענו, כי ככל שיוחלט שנוכח ההלכה שנקבעה בבע"מ 164/11 אין בית משפט זה
28 מוסמך לדון בתביעת החמות, הרי שהמקרה דנן הוא מקרה מובהק בו ראוי ואף הכרחי,
29 להורות על צירוף החמות לתביעה דנן, ובפרט בנסיבות בהן האיש כלל לא העלה טענה
30 באשר לסמכות העניינית במסגרת בקשתו דנן לדחיית התביעה על הסף. לשיטתן, עילות
31 התביעה ומרבית נסיבות המקרה זהות, בעוד שלכל אחת מהן נגרמו נזקים שונים, ולפיכך
32 דיון מאוחד בתביעות של שתיהן היא הדרך המיטבית והיעילה לבירור ההליך דנן, ואף
33 הכרחית על מנת למנוע עיוות דין ופסיקות סותרות. כאשר הדבר תואם אף את האינטרס
34 של האיש עצמו, כי התביעה כנגדו תתנהל בבית משפט אחד.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

- 1
2 20. סעיף 1 לחוק בית משפט לענייני משפחה קובע את מקור הסמכות בעניינינו, לעניין
3 "תובענה אזרחית בין אדם או עזבונו לבין בן משפחתו, או עזבונו, שעילתה סכסוך בתוך
4 המשפחה, יהא נושאה או שוויה אשר יהא"; ומגדיר את ההיגד "בן משפחתו" בסעיף
5 קטן (ג), בין היתר, ביחס ל"הוריו, הורי בן זוגו או בני זוגם". "הורי בן זוגו" נאמר לנו,
6 להבדיל מהורי בן זוגו לשעבר.
7
8 21. הדין הנוהג הוא, כי אין לפרש את המונח "בן זוג" האמור בסעיפים 1(2)(ו), 1(2)(ב) ו-
9 1(2)(ג) לחוק בית המשפט לענייני משפחה פרשנות מרחיבה - הכוללת גם בן זוג לשעבר
10 (כפי עמדת הרוב, של כבוד השופטים זילברטל ופוגלמן, בבע"מ 164/11, לפיה אין לכלול
11 את אחיו של בן זוג לשעבר בגדרי בעלי הדין הרשאים להתדיין בפני בית המשפט לענייני
12 משפחה).
13
14 אמנם, בדחייתה את הבקשה לקיום דיון נוסף על פסק הדין בבע"מ 164/11, במסגרת
15 דנ"א 3800/12 פלוני נ' פלונית (2012), ציינה כבוד הנשיאה דאז מרים נאור, כדלקמן:
16 "... אך מובן הוא כי בהקשרים אחרים תיתכן מסקנה אחרת ומקל וחומר שכך הוא הדבר
17 גם לגבי חוקים אחרים"; יחד עם זאת, במקרה דנן, נראה כי הצדדים שניהם סבורים, כי
18 הלכת בע"מ 164/11 חלה אף על הנסיבות דנן, אך יחד עם זאת מסכימים שניהם לצירוף
19 החמות כתובעת, מכוח הוראת סעיף 6(ו) לחוק בית המשפט לענייני משפחה. לעניין זה
20 אציין, כי חרף טענותיו הסותרות של האיש בתגובתו מיום 9.10.18, הוא ביקש מפורשות
21 בסעיף 7 לתגובתו, שלא לדחות את תביעת החמות בשל היעדר סמכות עניינית, ולדון
22 (ולדחות על הסף) בתביעת שתי התובעות גם יחד.
23
24 22. בנסיבות המקרה דנן, גם לולא ניתנה הסכמה מצד האיש לצירוף החמות להליך דנן, הייתי
25 נעתר לבקשה זו, שכן מוצא אני טעם לדון בסכסוך כמקשה אחת ולמנוע פיצול הדיון
26 לתביעות נפרדות, עת עסקינן באותן עובדות המקימות לכאורה את עילת התביעה, באופן
27 העונה למטרת הוראת סעיף 6(ו) לחוק. ראו: רמ"ש (ת"א) 3802-02-13 צ.ש נ' א.א (2013);
28 בע"מ 2900/13 פלוני נ' פלונית (2013).
29
30 עילת התביעה:
31
32 23. כפי שיובהר להלן דין תביעת שתי התובעות גם יחד להיות מסולקת על הסף, קרי –
33 להימחק על הסף, להבדיל מלהידחות על הסף, מחמת העדר עילה. שהרי, מקום וכתב
34 התביעה אינו מגלה עילה, ולא ניתן לתקנו באופן שיגלה עילה, יש למחוק את התביעה על

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

- 1 הסף, ולא לדחותה. ראו: תקנה 100 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד – 1984 (להלן –
2 "תקנות סדר הדין האזרחי").
- 3
- 4 24. על אף שמסקנתי היא, כי יש למחוק את תביעת שתי התובעות מחמת היעדר עילה סבורני,
5 שיש להבחין בין הטעמים המובילים למסקנה זו בעניינן של כל אחד מהתובעות.
- 6
- 7 25. בכתב התביעה אין ולו משפט אחד, המפרט את עילות התביעה של חמות כנגד האיש,
8 להבדיל מתיאור הנזקים הכספיים שלטענתה נגרמו לה כתוצאה מהתנהגותו המתוארת
9 בכתב התביעה – כלפי האישה.
- 10
- 11 ביטוי לכך נמצא בסעיף 2 לכתב התביעה, שתיאר את הדברים ביחס לחמות באופן הבא:
12 "התובעת 2 (להלן: האם) היא אזרחית XXX ואמה של התובעת. התובעת 2, ששמחה
13 מאוד לדעת שבתה הצליחה למצוא חתן יהודי דתי על מנת שתקים עמו משפחה בישראל
14 ותממש את משאת נפשה, מימנה את חתונת התובעת 1 והנתבע, תמכה בתובעת 1
15 ובנתבע בתחילת דרכם ובשל הונאת הנתבע נגרמו לה נזקים כלכליים כבדים, כמו גם
16 נזקים נפשיים ועוגמת נפש שקשה לתאר".
- 17
- 18 26. החמות עותרת כאמור לסעדים כספיים של החזר הוצאות וכספים "שהשקיעה" בצדדים
19 לקראת הנישואין ובמהלכם, ברם עילת התביעה מכוחה עתרה לסעדים אלה לא פורטה
20 על ידה בכתב התביעה, וככל שפורטו עובדות כלשהן, נטענו הן מפי האישה.
- 21
- 22 למעשה, ניתן לומר כי כלל העובדות הנטענות בכתב התביעה, נשענות כולן על טענות
23 האישה כלפי האיש, כמי ש"נפלה...שולל להונאה מחפירה..." , "הונאה אותה", "הציג
24 בפניה מצגי שווא", "גרם להרס לחייה" (סעיף 1 לכתב תביעה), וכיוצ"ב (ראו: סעיפים 4-
25 57 לכתב התביעה).
- 26
- 27 27. האמירה היחידה ממנה ניתן היה, אולי, להסיק התייחסות כלשהי לעילת התביעה של
28 החמות, ולפיה "הנתבע...במשך תקופה ארוכה התחזה בפני התובעת ומשפחתה...."
29 (סעיף 3 לתביעה); היא אמירה כללית, שאינה מתייחסת באופן ספציפי לחמות, כאשר
30 בהמשך סעיף זה נאמר כי האיש בהתחזותו הנטענת - "...גרם לתובעת להינשא לו בערמה,
31 להתמסר לו ולהביא עמו ילדים לעולם" – דהיינו, סעיף זה אף הוא מתייחס לעילת
32 התביעה של האישה.
- 33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

1 כמו כן, עיון בשלל העובדות הנטענות, המתיימרות להקים את עילת התביעה, מלמדנו כי
2 האישה הגיעה ארצה לבדה "ללא חברים ו/או בני משפחה במטרה להכיר גבר יהודי
3 דתי....", וכי כל תקופת ההיכרות עם האיש, חיזוריו, הצעת הנישואין והחלטתה להינשא
4 לו, נעשו עת שהתה בארץ לבדה כאמור (ראו גם סעיפים 19-17 ו-24 לכתב התביעה).
5 בנסיבות אלה לא ברור כלל כיצד ניתן היה בידי האיש להציג מצג שווא או להונות את
6 החמות, כנטען, בכל האמור לתקופה שקדמה לנישואין.

7
8 גם כאשר נטען אודות **מצג שווא** כביכול, שהציג המבקש כלפי האישה, הרי היה זה ביחס
9 להיות האיש "**בעלה האוהב והנאמן**" של האישה, ובמהלך **תקופת הנישואין**. (ראו סעיף
10 28 לכתב התביעה).

11
12 בכל האמור לנאמנות האיש – יש להפנות לע"א 8489/12 בו נקבע מפורשות על ידי בית
13 המשפט העליון, מפי כבוד השופט עמית, כי טעמים חזקים שבמדיניות משפטית שוללים
14 הכרה בניאוף כעילה נזיקית או חוזית, הן בין בני הזוג בינם לבין עצמם, והן בין מי מבני
15 הזוג לבין צד שלישי;

16 בכל האמור לאהבת הנתבע את האישה - אם בחיי הרגש עסקינן, יפים דברי כבוד השופט
17 ריבלין בע"א 5258/98 שנאמרו אמנם בקשר לתביעה בגין הפרת הבטחת נישואין, אך ניתן
18 ללמוד מהם גם לעניינינו אנו (כאשר על אף שכבי' השופט ריבלין נותר בדעת מיעוט באותה
19 פרשה, דבריו אלה הובאו על ידי כבוד השופט י" עמית, בפסק דינו בע"א 8489/12),
20 ולפיהם:

21 "אין זאת אלא ש"על תחום המעוגן בחיי הרגש קשה להחיל קני מידה חוזיים
22 המבוססים על קיומם של סטנדרטים מסחריים"... אכן המשפט, כפי שציין חברי
23 הנשיא א' ברק, אינו נעצר על מפתנו של הבית המשפחתי. המשפט נמנע, עם זאת,
24 מלנסות כוחו בהסדרת יחסים רגשיים. המשפט יתקשה לספק מזור לרגשות הפגועים
25 וללב הדואב. בן הזוג המתעתע, הנואף, המפרק קשר ללא הצדקה, ראוי אולי לגנאי
26 מוסרי, דתי או חברתי, אך הנפגע ממנו יתקשה למצוא תרופתו במשפט". (ראו פסקאות
27 5 ו-15 לפסק דינו של השופט ריבלין, שם). אם בבני זוג נאמרו דבריו של כבוד השופט
28 ריבלין, קל וחומר כאשר מדובר בחתן ובחמות.

29
30 28. תקנה 78 לתקנות סדר הדין האזרחי מורה לנו מפורשות, כי "**כל מקום שבעל דין טוען**
31 **טענת מצג-שווא, תרמית, זדון או השפעה בלתי הוגנת, ובכל מקרה אחר המזיק**
32 **לפרטים, יפורשו הפרטים ותאריכיהם בכתבי הטענות**". בנסיבות בהן אין בפני כל פירוט
33 ענייני של העובדות המקימות לחמות עילת תביעה לא נותר, אלא למחוק את תביעתה
34 מחמת היעדר עילה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

- 1
2 29. למעלה מן הצורך אבהיר, כי כעולה מכתב התביעה אותם מצגים, חיוביים ושלייליים,
3 אותם הציג האיש כנטען כלפי החמות הם למעשה מצגים שהוצגו כלפי האישה, ונוכח
4 בחירת האישה לקשור קשרי נישואין עם האיש, מצאה לנכון החמות להוציא הוצאות אלו
5 ואחרות, אשר איש לא כפה עליה להוציאן, והיא אף אינה טוענת אחרת. לא זו אף זו,
6 שהחמות לא מצאה לנכון לפרט בכתב תביעתה מדוע לטעמה קמה לאישה חובת גילוי
7 כלפיה, בהיותו בחיר ליבה של בתה, המתעתד להינשא לבת. הדברים יפים אף ביתר שאת
8 לעניינים שברגש ובאורח חיים. ממילא החמות אף אינה טוענת, כי שאלה פוזיטיבית את
9 האיש באשר להעדפותיו המיניות הנטענות והתנסויותיו בעניינים אלו, וכן לא הצביעה על
10 טעם בדין המחייב את האיש לפרט בפניה, חמותו לעתיד עניינים אלו.
11
12 30. אף עילת התביעה של האישה אינה ברורה דייה. העובדות אינן מפורטות ברמת הפירוט
13 הנדרשת על פי תקנה 78 לתקנות סדר הדין האזרחי. כמו כן, על אף שנטען כביכול
14 להתחזות ולשקר, הרי מנגד נטען מפורשות, כי "בכל המפגשים והשיחות הארוכות שקיים
15 הנתבע עם התובעת, לא עלה ולו ברמז היותו של הנתבע הומוסקסואל..." (סעיף 12 לכתב
16 התביעה); ודוק, טענותיה אלה של האישה, עומדות בסתירה לטענותיה לפיהן המבקש
17 התחזה למישהו אחר, או שיקר לה כי הוא אדם דתי ו"סטרייט".
18
19 31. לאור האמור ניתן לומר כי לכל היותר, עילת תביעתה של האישה, מתייחסת אפוא
20 לרשלנות האיש במחדל, דהיינו – לכך שלא גילה לה אודות נטייתו ועברו המיניים
21 הנטענים, כשהוא צפה את הנזק שייגרם לה כתוצאה מכך, או היה עליו לצפותו; או
22 לחילופין, לחוסר תום לב או הטעייתה, באי גילוי נטייתו ועברו המיניים – מידע
23 שלשיטתה על האיש היה לגלות לה טרם נישואיהם; כפי שהגדירה זאת האישה עצמה
24 בתביעתה - "הציפיה הטבעית והלגיטימית של התובעת מחיי הנישואין, ובהסתמך על
25 תדמית בן הזוג שצייר בפניה הנתבע, התבדתה".
26
27 32. השקר היחיד שנטען על ידי האישה, התייחס לכך שהאיש אמר לה "כי היה בתול בעת
28 היכרותם..." (סעיף 13 לכתב התביעה), ואולם לא ברורה הנפקות המשפטית שיש, אם
29 בכלל, לשקר מעין זה, בדבר היות גבר בתול, להבדיל מאישה בתולה, שלגביה ייתכן ויש
30 לכך נפקות, אולי, בדיני האישות והגירושין הדתיים, בכל הנוגע לדיון בזכאותה האישה
31 לכתובתה.
32
33 33. נמצאנו למדים, ככל שכתב התביעה שבפני מלמד על עילת תביעתה של האישה, הרי זו
34 נובעת ויונקת כוחה מחובת הגילוי הקיימת בין בני זוג, ערב הנישואין ואף במהלכם,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

1 ומהיקפה של חובת גילוי זו, וזוהי על כן, נקודת המוצא להכרעה בבקשה שבפני לסילוקה
2 על הסף של התביעה דנן. עוד יש לשאול, אף אם נמצא כי האיש הפר את חובת הגילוי
3 הקיימת בין בני זוג, האם יש בכך כדי להצמיח, בנסיבות הפרטניות דנן, עילת תביעה.
4

5 חובת הגילוי בין בני זוג, היקפה וטעמיה:
6

7 34. ככלל, כאשר בני זוג מחליטים להינשא חלה עליהם החובה לנהוג בתום לב זה כלפי זו,
8 שכן הם מבקשים להטיל על עצמם מערכת של זכויות וחובות, וזאת מתוך גמירת דעת
9 המבוססת על מידע מלא ככל שניתן אודות בן הזוג, אשר ניתן בתום לב. פשיטא, כי בין
10 בני זוג נוצרים אפוא יחסי אמון מיוחדים, המבוססים בין השאר על כנות וגילוי האמת,
11 יחסי אמון אשר התא המשפחתי ניזון מכוחם. ראו: תמ"ש 14022/05 (פ"ת) ס.ב.ש. נ'
12 ס.מ.ס. (2013) (להלן – "תמ"ש 14022/05"); תמ"ש (קריות) 7613/02 מ.ח' נ' ג'.ח'
13 (2009) (להלן – "תמ"ש 7613/02"); תמש (י-ם) 24760/08 ש.ב.ר. נ' ר.ר. (2010) (להלן –
14 "תמ"ש 24760/08").
15

16 35. ודוק, האם עצם העובדה כי יחסי הנישואין בנויים באופן עקרוני על אמון הדדי בדרגה
17 גבוהה, מלמדת בהכרח על קיומה של חובה משפטית (להבדיל מחובה מוסרית או אחרת),
18 לפיה על בן זוג אחד לגלות לבן הזוג השני כל עובדה חשובה, או לפחות כל עובדה שיכולה
19 להיחשב כביטוי של חוסר נאמנות? אין להתעלם ממורכבות יחסי הנישואין, רגישותם,
20 וההבדלים הקיימים בין מקרה למקרה ובין זוג לזוג, אשר רבים מספור ומגוונים ללא
21 גבול, מכדי שניתן יהיה להשיב על שאלה זאת בהן או בלאו. זאת ועוד, קיימת שאלה
22 כללית עד כמה ניתן להסדיר את יחסי המשפחה, ובכלל זה היחסים שבינו לבניה,
23 באמצעות כלים משפטיים. האם בכוחו של המשפט לקבוע מה יספר איש לאשתו, והאם
24 זה מתפקידו של בית המשפט להכתיב מה תגלה אישה לאישה? מדובר בשאלות סבוכות
25 שנדמה שעדיין לא נמצאה להן תשובה במשפט הישראלי. ראו: ע"א 1581/92 א' ולנטין
26 נ' ד' ולנטין, פ"ד מט (3) 441, 455 (1995).
27

28 36. אמנם, בפסיקה רווחת הגישה, לפיה דיני החוזים בישראל אינם נעצרים על סף הבית
29 המשפחתי, והמשפט מעניק תוקף משפטי לחוזים (אף חוזים משתמעים) המבוססים על
30 אדנים רגשיים ונוצרים בנסיבות אינטימיות בינאישיות; הכרה בתוקפם של חוזים מסוג
31 זה, לרבות הסכם להינשא, מבטיחה הגנה משפטית נאותה גם לנפגעים במעגל המשפחתי-
32 האינטימי, תוך הכרה בכך שגם הפרה של התחייבויות במרחב המשפחתי והזוגי גוררת
33 עלויות ונזקים. ראו: דברי כב' הנשיא ברק בע"א 5258/98. לפיכך, הכירו למשל בפסיקה
34 בעילת תביעה חוזית להפרת הבטחת נישואין, וזאת גם כאשר זו ניתנה על ידי אדם נשוי

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

- 1 (ראו דעת הרוב בע"א 5258/98 הנ"ל, של כב' השופטים ברק ופרוקצ'יה); גם אם היה מי
2 שנותר בדעת מיעוט (כבוד השופט ריבלין), והחזיק בדעה כי ראוי לבטל את ההכרה בעילה
3 החוזית בגין הבטחת נישואין, ולמצער, להגביל הפיצוי בגינה לנזק ממוני בלבד. זאת, בשל
4 הקושי המרכזי הטמון "בניסיון לכפות את דיני החוזים, הר כגיגית, על סיטואציה
5 שספק אם הם ערוכים לטפל בה"; ומתוך גישה לפיה על המשפט להימנע מלנסות כוחו
6 בהסדרת יחסים רגשיים, שכן הוא יתקשה לספק תרופה לרגשות פגועים וללב דואב.
7
8 37. מטעמים כאלה ואחרים, ובשל ייחודיות התא המשפחתי, קבעה הפסיקה גם במישור
9 הנזיקי, כי על אף שדיני הנזיקין אינם נעצרים על מפתנו של התא המשפחתי, אין לאפשר
10 להם מסלול אוטומטי ו"חלק", ועל בית המשפט לנקוט משנה זהירות קודם שיכניס את
11 דיני העוולות הנזיקיות לפתחו של המרחב המשפחתי, לדקדק ולבחון, נוכח טיבו וטבעו
12 של התא המשפחתי, האומנם ראויה הסוגיה המובאת לפניו להיבחן במשקפיים נזיקיות
13 רגילות, שמא בחינה כזו, רב בה הנזק על התועלת. שכן, לעיתים התערבות גסה בהתנהלות
14 המשפחתית, אף אם מטרתה ליתן סעד לצד נפגע, עלולה לגרום נזק לבני המשפחה
15 האחרים ובכך נמצא ביהמ"ש עושה מלאכתו חסרה. ראו: עמ"ש (מרכז) 56871-01-16
16 מ.ז.ב. נ' ע.ז.כ. (2017) (להלן – "עמ"ש 56871-01-16").
17
18 38. אכן, ישנם היבטים מסוימים בחיי המשפחה, שההכרעה השיפוטית זרה להם, וראוי
19 שתישאר כך (דברי כבוד השופטת הניה שטיין בת"א (ת"א) 1016/88 אמין נ' אמין (1997);
20 כך אף קבע בית המשפט העליון בע"מ 2034/98 אמין נ' אמין, פ"ד נג(5) 69, 80 (1999), כי
21 קיימים גבולות ברורים לפלישת המשפט לתוך מרקם המשפחה, והגם שאין ספק כי כל
22 ילד זקוק לאהבת הורים, והיא בגדר צורך חיוני בעבורו, "...הענקת אהבה היא מעבר
23 ליכולת ההשגה של החוק, שידו גם כבדה וגם קצרה בתחום הנפש".
24
25 39. עולם המשפט מורכב ממערכת של נורמות, אולם לא כלל הנורמות. שהרי לצד עולם
26 המשפט קיימים כללים אחרים המכתיבים את התנהגות בני האנוש, לרבות בני זוג
27 נשואים, וביניהם – כללי המוסר, הדת, האמונה ועוד. לא תמיד קיימת חפיפה מלאה בין
28 הכללים הללו. לעיתים עולם המוסר מורה לנו כך, אך עולם המשפט יהיה קצר מלהושיע.
29 לעיתים ההשלכה החברתית תנגוד את המוסר בין שני הצדדים הנצים, אולם יהא בה
30 להיטיב עם כלל החברה. בהתאם לכך, יש מי שסבר, כי הכלל הוא כי עולם המשפט לא
31 נועד להכתיב את התנהגות הצדדים בעת הנישואין, ואף ראוי כי ימשוך את ידו מקביעות
32 שמשמעותן הסדרת חיי הנישואין (כיצד 'ראוי' כי בני הזוג יתנהגו איש לרעהו), ובתנאי
33 שהצדדים עומדים בכללי הנורמות האזרחיות הרגילות. ראו: דברי כבוד השופט ניצן
34 סילמן בתמ"ש (קריות) 1847/04 פלוני נ' פלונית (2009).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

מהו שיעורם של דברים?

40. כפי שהיטיב לתאר זאת כבוד השופט ויצמן בתמ"ש 14022/05, הקושי הניצב בפני המשפט

בסוגיה זו טמון אפוא בשאלה – מהו שיעורם של דברים?

"שהרי, מכירים אנו בטיבו של עולם ובטבעם של בריות ויודעים אנו דרך גבר בעלמה ונערה בנער – כי בעת היכרותם וחיזורם מדגישים הם זה בפני זה וזו בפני זה את השבח ומעלימים את החסר. נדרשים אנו אפוא לשאלה מהו העדר הגילוי ומהי ההסתרה אשר יגיעו כדי עוולה נזיקית המצדיקה מעצם טיבם של דברים, ולמדיניות שיפוטית ולשיקול דעתו של בית המשפט ועל אף שכך ראוי שיקבעו בו גדרים וגבולות ברורים.....מה הן אמות המידה הראויות בכל קשור לסוגיית גילוי מומים או פגמים כאלה ואחרים של בן זוג כלפי משנהו עובר לנישואין?.....האם כל פגם מוסרי של אי גילוי והסתרה יתגלגל לכדי עוולה נזיקית המזכה בפיצוי כספי?".

41. אוסיף ואומר אני, האם בכלל ניתן להבחין בין המגוון האינסופי של קשת המקרים העשויים לבוא בשערי בית המשפט בתביעות כגון דא, בין בני זוג, הנובעים מקשר הנישואין ביניהם, או ראשיתו של קשר זה? האם כלל ניתן להציב את אותו "קו גבול" או אותה אבן הבורח, הנחוצים לנו?

42. אכן, הקושי האמיתי המאפיין את הסוגיה בה אנו עוסקים טמון באיתורו של אותו "קו גבול" האמור, אשר כבר עתה אביע דעתי, לפיה מסופקני אם ניתן כלל להניחו, וככל שיש לאפשר הכרה מסוימת בעילת תביעה נזיקית או חוזית הנעוצה בחובת האמון וחובת הגילוי הקיימת בין בני זוג, הרי שזו עשויה להשתנות ממקרה למקרה, ותלויה בנסיבות הייחודיות שיובאו בפני בית המשפט בכל תיק ותיק, ובכל מקרה, יש לפרשה על דרך הצמצום.

43. זאת, באופן דומה למגמה שניתן להבחין בה בפסיקת בית המשפט העליון בע"א 8489/12, שמצא לנכון לשלול עילת תביעה נזיקית או חוזית בין בני זוג, בגין ניאוף. עניינינו אנו, כמו מקרים אחרים הנעוצים בחובת האמון המיוחדת השוררת בין בני זוג ובהסדרת היחסים הרגשיים ביניהם, דומה למקרה הנידון בע"א 8489/12, בו מצא בית המשפט שלא להחיל את דיני הנזיקין לגבי עניינים הקשורים בהתנהגות בלתי מוסרית של מי מבני הזוג, כגון בגידת בן זוג במשנהו. כדברי כבוד השופט י' עמית, שם: "ההתחייבות בין בני זוג לקבל על עצמם את האיסור של "לא תנאף" היא במישור החברתי-מוסרי-דתי, אך אין לייבאה אל תוך המשפט. הדין הנזיקי אינו חרב התלויה מעל מיטת בני

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

- 1 הזוג, ועוולת הרשלנות אינה "הנוסע השלישי" הנחבא בין הסדינים, בבחינת נטע זר
2 אשר עלול לפתע להתעורר מתרדמתו ולרמוס את הפינות האינטימיות-הרגשיות ביותר
3 של בן אנוש" (פסקה 6, עמ' 7 לפסק הדין).
4
5 44. האמנם, הסתרה, או אי גילוי, של מידע אודות נטיות המיניות של אדם - באה היא
6 בגדרי אותה התנהגות בלתי מוסרית, או דתית, אשר אין לייבאה אל תוך המשפט, כמו
7 שנאמר לנו ביחס לניאוף; שמא עולה היא כדי עוולה נזיקית או עילת תביעה חוזית, ויש
8 ליתן לה ביטוי משפטי?
9 ככל שניטה לומר כי ניתן ויש להכיר בעילת תביעה מעין זו, חוזית או נזיקית, דומה כי
10 יקשה עד מאוד להבחין בין המקרים המגוונים, האינסופיים, שיכול ויתעוררו בפני בית
11 המשפט, שכן המציאות עולה היא על כל דמיון, וזאת גם, ואולי בעיקר, כאשר עסקינן
12 ביחסים המשפחתיים.
13
14 45. על מנת לסבר את האוזן, טול לדוגמה מקרה בו אדם (איש או אישה) נפגע מינית טרם
15 הנישואין; או אדם (איש או אישה) אשר טרם הנישואין היה מכור להימורים, סמים,
16 שתית אלכוהול, פורנו; או למשל אדם המציג עצמו כצעיר בשנים מכפי גילו, או המסתיר
17 כי בעבר הורשע בפלילים? האם עליו להביא לידיעת ארוסתו מידע מהותי זה טרם
18 הנישואין?
19
20 ונלך צעד נוסף, ככל שהיה מדובר באדם המכור לסמים, הימורים, אך בחר לסור מדרכו
21 הרעה וללכת בדרך הישר לאור נישואיו, האם במקרה כזה ניטה לומר כי מדובר בהונאה
22 או בהסתרת מידע העולה כדי עוולה נזיקית? ומה באשר לנטיות המיניות של אותו אדם,
23 או פגמים כאלה ואחרים, גופניים או נפשיים, פליליים או מוסריים, שנפלו בו, אשר באו
24 לידי ביטוי דווקא במהלך הנישואין, האם גם אז ניטה לסווג זאת כעוולה נזיקית, והאם
25 נלך אחורה בזמן לבחון האם היה לעניינים אלה ביטוי גם לפני הנישואין, על מנת ללמוד
26 האם בן הזוג הסתיר, או לא גילה עליהם, לבן הזוג העתיד להינשא לו?
27
28 טול לדוגמא מקרה בו איש גרוש, אשר במהלך נישואיו נאף עם אחרת, אינו מגלה לבחירת
29 לבו החדשה (אשר אינה גרושתו, או האישה עמה נאף בעבר) את דבר הניאוף. האם תעמוד
30 לאותה אישה חדשה עילת תביעה כנגד האיש מפאת היותו בבחינת "שור מועד", אשר כפי
31 שנאף בעבר גדל הסיכוי שינאף בעתיד? האם עילת תביעה זו תעמוד בין אם אכן נאף
32 לאחר נישואיה עמו ובין אם לא נאף כלל ועיקר? כל זאת תוך הנחה שעת התוודעה האישה
33 לאותו מידע שלא גולה לה נגרם לה נזק, ולו נזק לא ממוני.
34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

1 ומקרה אחר בו גילתה אישה לבן זוגה לעתיד, כי קיימה יחסים אינטימיים אם אחר קודם
2 להיכרותה עם בן זוגה, אך לא גילתה לו שקיימה יחסים אינטימיים עם אדם נוסף, אף
3 זאת קודם להיכרותה עם בן זוגה. האם אף אז יש להכיר בעילת תביעה, בגין נזק שנגרם
4 לאותו בן זוג, עת התוודע למידע שלא גולה לו ?

5
6 ולעניינינו אנו - האם נכון הוא, כי המשפט יעסוק בשאלות המצויות בנבכי אישיותו של
7 האדם ופרטיותו, האם ניתן לקבוע קביעה משפטית שנטייה מינית כזו או אחרת חורגת
8 מהמקובל, או היא בגדר "פגם" או "מום", או מידע מהותי, אשר הסתרתו מפני הכלה או
9 החתן המיועדים, עולה כדי עוולה נזיקית או הטעיה, תוך הידרשות לשאלות, כגון: מתי
10 גילה אותו אדם את נטיותיו המיניות? האם במקרה בו אדם בחר להתכחש לנטיות מיניות
11 כאלה ואחרות מטעמי דת או מטעמים אחרים טרם נישואיו, וצלח או לא צלח בכך, האם
12 התנהלות מעין זו תביא להכרה בעוולה נזיקית? האם כלל ניתן להוכיח קיום נטייה מינית
13 כזו או אחרת, או האם העובדה כי אדם קיים יחסי מין עם אדם אחר שהוא בן מינו,
14 בהכרח מלמדת על נטייה מינית כזו או אחרת באופן מובהק? ובאופן כללי יותר, האם
15 עצם העובדה כי המשפט בוחר לעסוק בשאלות מעין אלה, מצביעה על כך שנטייה מינית
16 כזו או אחרת של האדם, מהווה פגם או מום כלשהו שדבק בו? השוו: הדי ויטרבו, "משבר
17 ההטרסקסואליות: הבניית זהויות מיניות בדיני לשון הרע", **עיוני משפט ל"ג**, 2010,
18 בעמ' 5.

19
20 46. נדמה, כי במקרים בהם המידע שהוסתר עולה כדי עבירה פלילית (למשל: ביגמיה) יקל
21 יותר לסבור, כי מדובר במידע שאי גילוי או הסתרתו מבן הזוג ראוי שיקים לו עילת
22 תביעה חוזית או נזיקית. כך גם באשר ל"פגם" או ל"מום", פיזי או נפשי, שבן הזוג לוקה
23 בו. ראו: תמ"ש 7613/02; וייתכן כי כך הוא, גם באשר לפגמים או למידע שיש בהם
24 להשליך על לב ליבה של המערכת הזוגית המשפחתית, דהיינו - קיום יחסי אישות והבאת
25 ילדים לעולם. ראו: תמ"ש 24760/08.

26
27 47. ואולם, "הומוסקסואליות", אינה מעשה פלילי; בוודאי שאינה בגדר "פגם" או "מום"
28 שדבקו באדם; כאשר במקרה שבפני, גם אם יוכחו טענות התובעות במלואן, הרי על פי
29 הנטען בתביעה, לא היה בהן להשליך או לגרוע, מלב ליבה של המערכת הזוגית
30 והמשפחתית, שכן ניתן ללמוד מטענות האישה עצמה על קיום יחסי אישות בין הצדדים,
31 והבאת ילדים לעולם (גם אם מטיפולי פוריות, אך זאת בשל בעיה אחרת, שהוצגה על ידי
32 האישה בסעיפים 39-40 לכתב התביעה; כאשר גם עילות התביעה להן טענה המשיבה
33 בדבר הפרת חובה חקוקה של אינוס או תקיפה, יש בהן ללמד על כך שבין הצדדים
34 התקיימו יחסי אישות).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

1
2 48. כיצד, או היכן, נציב אפוא את אותו 'קו גבול' בין הימנעות מגילוי לגיטימית, לבין
3 הסתרה המהווה עילה חוזית או נזיקית?
4

5 כבוד השופט צ' ויצמן בפסק דינו בתמ"ש 14022/05 הקיש מהמשפט העברי על אותו קו
6 גבול לכאורה, אשר ילמדנו מתי הסתרת מידע כלשהו על ידי בן הזוג טרם הנישואין, עולה
7 כדי עוולה נזיקית, באמצעות "מבחן שיקול הדעת" המצוי במשפט העברי. כב' השופט
8 ויצמן גרס (על בסיס חוות דעת המרכז ליישומי משפט עברי (ישמ"ע), המוזכרת בפסק
9 דינו, ואשר ניתן לעיין בה באתר המכללה האקדמית נתניה), כי עמדת הדין העברי היא
10 שהחובה על בן זוג לגלות מום או עובדה הנוגעת אליו קמה ועולה אך ורק אם מדובר במום
11 או פרט מהותיים ביותר, אשר "האדם הסביר" לא היה מוכן להתקשר בקשר נישואין לו
12 היה יודע עליהם, ואף היה מבקש להתיר את קשר הנישואין באם התגלה לו הדבר לאחר
13 שכבר בא בברית הנישואין - במקרה כזה נאמר שמדובר בהסתרה שבגינה ניתן לכוף
14 בגירושין, או לחייב את המסתיר בפיצוי בן הזוג האחר; בעוד שאם מדובר במום כזה
15 שבמבחן אובייקטיבי, של ה"אדם הסביר", ימצא כי אחר שכבר נכנס בברית הנישואין
16 לא היה מבקש להתירם אך ורק בשל מום זה למרות הסתרתו ממנו, במקרה שכזה לא
17 יחויב המסתיר בפיצוי בן הזוג השני.
18

19 49. המבחן האמור הוא מבחן של "שיקול דעת", המתבסס על אותו "אדם סביר", דהיינו
20 מבחנים כללים של "סבירות", הקשורים בגישת החברה כפי שהיא מתפרשת ומבוטאת
21 באמצעות שופטיה (ראו: ע"א 5604/94 חמד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 498, 511 (2004);
22 הרי שבחוות דעתם של הרב מיכאל אדרעי וד"ר יובל סיני ממכון ישמ"ע, אחריות בגין אי
23 גילוי פגמים לבן הזוג קודם לנישואין, מיום 22.3.09, אליה הפנה כבוד השופט ויצמן
24 בפסק דינו האמור, נאמר לנו כי "לא כל טעות בנישואין מבטלת את הקידושין, רק "מום
25 גדול" שדרך כל בני אדם להקפיד עליו מבטל, או פגם המונע אפשרות לחיים משותפים
26 ותקינים". "מום גדול", פורש על ידי חלק מהפוסקים שהוזכרו בחוות דעת זו "רק מום
27 שאינו מאפשר קיום חיי אישות, או הולדה, שאלו הם מעיקר המטרות של הנישואין,
28 מוגדר כמום גדול" (כדברי האבני מילואים (איילוני), סעיף ד' לחוות הדעת); ועל ידי
29 חלקם, כ"מום כזה שלא ראוי לאישות כלל... כגון, "...מי שהסתיר מאשתו את עובדת
30 היותו בעל נטיות הומוסקסואליות". (דברי הרב פיינשטיין, שו"ת אגרות משה, אבן העזר,
31 חלק ד' סימן קיג, שהובאו בסעיף ד' לחוות הדעת);
32

33 לעניינינו אנו – יש לתהות מה יאמרו אותם פוסקים, בנסיבות בהן נטען כי אדם הסתיר
34 מאשתו את היותו הומוסקסואל, ויחד עם זאת, עולה מטענות האישה כי השניים ניהלו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

- 1 חיי אישות נורמטיביים ונולדו להם ילדים. דברים אלה נועדו כדי להמחיש לנו עד כמה
2 קשה להניח את אותו קו גבול על בסיס "שיקול דעת", או מידתו של "האדם הסביר",
3 אשר קשה לשער או לצפות תגובה של איש או אישה בנסיבות חיים כאלה או אחרות,
4 ובזוגיות כזו או אחרת; הכל, כאמור, תלוי נסיבות.
5
6 ניתן אף להשוות למצב בו אדם חומד את אשת רעהו, עוד קודם לנישואיו לאשתו הוא.
7 אף כאן עסקינן "בנטיית" האדם, אשר אין בה כדי למנוע את חיי הנישואין, אך בהחלט
8 עלולה להוות אבן נגף, אשר תוביל לפירוק התא המשפחתי ביום מן הימים. האם במצב
9 דברים מעין זה יש לראות את אותו אדם כמי שהפר את חובת הגילוי החלה עליו, עת לא
10 גילה לאשתו שהוא חומד את אשת רעהו? ומה היא הדרגה הנדרשת של אותה חיבה או
11 קנאה ברעהו. שמא נדרשת אהבה עזה? שמה אך חיבה? היכן עובר קו הגבול, המחייב
12 את אותו אדם לגלות את אוזנה של אשתו באשר לחיבתו כלפי האחרת.
13
14 50. מבחן נוסף הוצע בפסיקת בעמ"ש 56871-01-16 לפיו - הכנסת דיני הנזיקין למרחב
15 המשפחתי תהא אך ורק בקבלת תביעות שעניינן בעוולות הגורמות לנזק ישיר וברור לבן
16 הזוג האחר, כגון: אלימות פיזית, אלימות מינית, אלימות נפשית מכוונת, סרבנות גט,
17 גירושין שלא כחוק, לשון הרע וכיוצ"ב. "זאת, להבדיל מהתנהלות הנובעת מאופיינו של
18 בן הזוג, המביאה את בן הזוג האחר לאכזבה מחיי הנישואין ולנזק נפשי העוקב לאכזבה
19 זו. דיני הנזיקין ואפשר אף דיני החוזים לא באו לתקן שיברון לב שהורתו באכזבה מחיי
20 הזוגיות".
21
22 51. דומה כי מבחן זה (המיישם בפועל את גישת כבוד השופט ריבלין בע"א 5258/98 מתאים
23 יותר לעניינינו אנו, שכן עיון בכתב התביעה שבפני מלמד על כך שלא עלה בידי האישה
24 להצביע על נזק ישיר וברור שנגרם לה, אלא לכל היותר על שיברון ליבה עקב אכזבתה
25 מחיי הזוגיות. די לי להפנות לדברי האישה כלשונם: "מיד לאחר החתונה ולאורך כל חיי
26 הנישואין, נהג הנתבע להיעדר מהבית שעות ארוכות חריגות" (סעיף 35 לכתב התביעה);
27 "...התובעת שאהבה את בעלה, האמינה לו שהוא עובד קשה מאוד.... והיתה מעוניינת
28 לסייע לו בקידום הקריירה שלו, אפשרה לנתבע להקדיש את כל זמנו ומרצו
29 "בעבודה".... ולא ידעה כלל שבעת היעדרותו מהבית עוסק הנתבע בעיקר במין אובססיבי
30 עם גברים זרים. בתקופה זו טיפלה התובעת בבית ובילדות כמעט לבדה..." (סעיף 36
31 לכתב התביעה; ראו גם יתר טענות התובעות בסעיפים 57-37 לכתב התביעה).
32
33 52. אכן, לאישה עומדת הזכות לאוטונומיה, הנגזרת מהזכות לכבוד המוגנת **בחוק יסוד:**
34 **כבוד האדם וחירותו**, ומכוחה נתונה לה אותה זכות בסיסית לקבל את ההחלטות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

1 החשובות בחייה מתוך בחירה חופשית, על בסיס מידע מלא הניתן לה עובר לקבלת
2 ההחלטה, לרבות הזכות להחליט למי להינשא ועם מי תקים את התא המשפחתי, שכן
3 "חירותו של אדם כוללת אף את חירות ההחלטה העצמאית בענייני נישואין גירושין
4 והולדה". ברם יש להבחין בין זכות האישה לעצב את חייה כרצונה לבין חובת הגילוי
5 המוטלת על האיש נוכח זכות זו של האישה. שהרי אל מול זכותה אישה עומדת חירותו
6 האישית של האיש, המובילה לתפיסה כי אדם לא יענש על מחשבותיו, אמונתו, לרבות
7 נטיותיו המיניות, וזאת כל עוד אלה לא גרמו לנזק ישיר וברור לבן הזוג, מסוג הנזקים
8 אותם מנה בית המשפט המחוזי בעמ"ש 16-01-56871.

9
10 ניתן להשוות לעניינינו אנו את הדוגמה שהובאה על ידי כבוד השופט ריבלין בע"א
11 5258/98, שנאמרה ביחס להפרת הבטחת נישואין, ולפיה:
12 "קל להדגים את הקושי הנעוץ בניתוח מוסד הבטחת הנישואין בכלים חוזיים. טלו את
13 המקרה בו גילתה המבטיחה כי בניגוד לסברתה הקודמת, אין היא חשה אהבה כלפי
14 הנבטח. היש לומר כי טעתה היא טעות יסודית המאפשרת את ביטולו של החוזה, לפי
15 הוראת סעיף 14 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג-1973...? או שמא זוהי "טעות
16 בכדאיות העסקה" אשר אינה מקנה זכות ביטול (סעיף 14(ד))? האם תוכל המבטיחה
17 לטעון כי ביצוע החוזה סוכל, לפי הוראת סעיף 18 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת
18 חוזה), תשל"א-1970...? או לחלופין, הניתן לפרש, לאור אומד דעת הצדדים (סעיף 25
19 לחוק החוזים) את החוזה – את הבטחת הנישואין – כחוזה על תנאי (סעיף 27) –
20 כשהתנאי הוא התקיימות רגשי אהבה... ומה על המקרה בו מגלה המבטיח כי הנבטחת,
21 בניגוד לסברתו הקודמת – לא חשה כלפיו אהבה – האם הוטעה? או אולי נאמר כי
22 בהעלימה מידע מהמבטיח, נהגה הנבטחת שלא בתום לב במשא ומתן (סעיף 12 לחוק
23 החוזים)? - והשומע יצחק וירחיק עצמו מדיני החוזים".

24
25 ככל שלא ניתן להצביע על נזק ישיר כאמור, הרי שלכל היותר הפגיעה באוטונומיה של
26 האישה באה לידי ביטוי באכזבתה מחיי הנישואין, מבן הזוג, ומפירוק הנישואין והפגיעה
27 הרגשית הקשה הכרוכה בכך; והרי ידועים הדברים, כי המשפט אינו מקנה עילת תביעה
28 בגין נזקים נפשיים הכרוכים בפירוקו של קשר הנישואין; וככלל, פרידתם של מי שקיימו
29 ביניהם קשר רומנטי, שהיא מאורע שכיח אשר אין ספק כי כרוכים בו רגשות עזים, אינה
30 מקנה לכשעצמה, תרופה במשפט. ראו: פסקה 14 לפסק דינו של כב' השופט ריבלין בע"א
31 5258/98.

32
33 53. לא זו אף זו, בעניינינו טענות האישה בדבר תרמית ומצג שווא, כרוכות ושזורות בטענותיה
34 אודות בגידתו של האיש בה עם גברים אחרים, עד כדי רכישת טבעת נישואין לאחד מהם

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

- 1 במהלך הנישואין (ראו: סעיפים 57-35 וסעיף 63 לכתב התביעה). כפי שטענה האישה
2 בסעיף 4.1. לתגובתה: "...עילת התביעה אינה מצטמצמת ל"בגידתו של התובע בנתבעת
3 בעת שהיו נשואים" אלא שעיקרה הם הפרת חובת תום הלב והתרמית שנקט כלפי
4 התובעות טרם הנישואין עת הציג עצמו כאדם "סטרייט" והסתיר מפניהן כי הוא
5 הומוסקסואל המקיים חיי זוגיות עם גבר...".
6
7 54. מעבר להלכת בית המשפט העליון שהוזכרה לעיל, השוללת מבן הזוג עילת תביעה בגין
8 ניאוף, ניתן להשוות את עניינינו, גם לפסיקת בית המשפט במקרה הנידון בעמ"ש (ת"א)
9 40897-12-13 פלוני נ' פלונית (2016), בו דחה בית המשפט המחוזי תביעה של אישה
10 לפיצוי נזיקי בגין מצג שווא שהציג בפניה בעלה, כאילו הוא עובד במוסד כסיפור כיסוי
11 לבגידה, כאשר בפועל ניהל "חיים כפולים" והקים משפחה נוספת ומקבילה למשפחה עם
12 אשתו, ללא ידיעתה, ואף נולדו לו ילדים מאישה אחרת. בית המשפט קבע שם, כי: "לענין
13 זה אין מקום לנתק בין מצגי השווא של המערער כלפי המשיבה בדבר שירותו במוסד
14 כביכול, לבין הסתרת קיומה של בת זוג אחרת ממנה נולדו לו ילדים, שכן הא בהא תליה,
15 ומצגי השווא בדבר השירות במוסד לא היו אלא סיפור כיסוי שנועד לאפשר למערער
16 לנהל את חייו הכפולים. משכך, אין להכיר בקיומה של עילת תביעה בנזיקין כנגד
17 המערער, גם לא בעילה של רשלנות".
18
19 55. כפי שנאמר על ידי לעיל, נראה כי דין התביעה שבפני, על נסיבותיה הפרטניות, להימחק
20 על הסף, מאותם נימוקים ממש, לפיהם מצא בית המשפט העליון בע"א 8489/12, להקים
21 מחסום שיפוטי בפני תביעה בגין ניאוף ובגידה, הן בעילה חוזית והן בעילה נזיקית. וכי
22 הלכה זו שנאמרה לענין "ניאוף", ראוי שתחול גם על טענות של הסתרת קשרים קודמים
23 ונטיות מיניות לפני הנישואין. ראו: פסקה 43 לפסק דינו של כב' השופט זגורי בתמ"ש
24 4046-05-12 ל.מ. נ' א.מ. (2017) (להלן – "תמ"ש 4046-05-12").
25
26 56. ודוק, ניתן לומר בעניינינו אנו, שעל אף ניסיון האישה להבחין ולדקדק בעילת תביעתה,
27 תוך שטענה כי זו אינה נעוצה "בבגידה" של האיש בה, שאם במצג השווא, ההטעיה או
28 התרמית בגין הסתרתו מידע מהותי מפניה; הלכה למעשה, אותו "מידע מהותי"
29 המתייחס לנטיות המיניות הנטענות של האיש, אינו אחר מאשר סוג של "בגידה" או
30 "ניאוף"; מה לי בגידת בן הזוג עם אישה, ומה לי בגידת בן הזוג עם גבר? שניהם נכללים
31 בגדרי אותו מונח לא ברור של "בגידה", אשר פרשנותו תלויה הקשר, חברה, נסיבות וזמן.
32 כאשר גם ההגדרה המילונית של בגידה "כמעילה" או "כהפרת אמון" יש בה אך לחזק
33 מסקנה זו. (ראו: פסקה 36.1 בתמ"ש 4046-05-12).
34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 56871-01-18 מ.ז.ב. נ' ע.ז.ב. ט.ס. נ' ד.ס.

- 1 57. אם נקבל את שיטת התובעות נמצא, כי מועד הנישואין מקים "חיץ" בין קיומה של עילת
2 תביעה לבין שלילתה. שכן, התובעות מכירות בכך שעל פי פסיקת בית המשפט העליון
3 נשללת עילת התביעה בשל ניאוף, או בגידה, שבוצעו במהלך הנישואין, אך לטעמן אין זו
4 נשללת באם האירועים אירעו קודם לנישואין. מה יהיה איפוא דינם של ידועים בציבור ?
5 שמא מפאת העובדה שאינם נשואים תעמוד עילת התביעה בשל ניאוף, או בגידה, אף
6 לאחר שנים רבות של חיים משותפים, הולדת ילדים וגידולם יחדיו. דומני, כי יש ללמוד
7 מפסיקת בית המשפט העליון בע"א 8489/12 את ההיפך הגמור. סבורני, שפסיקת בית
8 המשפט העליון מלמדת על כך שיש להחיל את אותם הכללים החלים על בני זוג נשואים,
9 אף על בני זוג ידועים בציבור, או המתעתדים להינשא.
10
11 שיקולי מדיניות משפטית, וטעמים אחרים נוספים, המצדיקים אי הכרה בעילת תביעה
12 נזיקית במקרה דנן:
13
14 58. עניין זה מובילני לשיקולי מדיניות משפטית, אותם מן ההכרח לשקול בעניינינו –
15 הקשורים למעשה באותו חשש ממשי מפני מדרון חלקלק, ומהצפת בית המשפט בתביעות
16 מסוג זה.
17
18 59. יש הסבורים כי אין בטיעונים פרוצדורליים מעין אלה לכשעצמם, להביא לסילוק תביעה
19 על הסף; יחד עם זאת, לא ניתן שלא לשקול שיקולים תועלתניים אלה במסגרת בחינת
20 השאלה - האם מתן הסעד הנזיקי היא הדרך הראויה להתמודד עם תובענות נזיקיות
21 שהוגשו במערך המשפחתי, ובפרט בתביעות מסוג זה שבפני, הנוגעות להיקף חובת הגילוי
22 הקיימת בין איש ואישה, טרם באו בברית הנישואין, ואף במהלך קשר הנישואין; שהרי,
23 הזהירות בהחלת דיני הנזיקין במסגרת היחסים הפנים משפחתיים נעוצה אפוא גם בחשש
24 למדרון חלקלק ו"לפריצת הסכר". החשש מוחשי במיוחד אם תהיה אפשרות לתבוע גם
25 במקרים זניחים, ולעניין זה יש הסבורים, שאף אם הפסיקה תצמצם ותקבע נחרצות, כי
26 יש להכיר בתביעות נזיקין במסגרת המשפחה רק במקרים מסוימים, מסויגים וחמורים,
27 בכל זאת עלולות להיות מוגשות תביעות נגד בני משפחה גם במקרים קלים יותר. ראו:
28 עמ"ש 56871-01-18 מ.ז.ב. נ' ע.ז.ב.; בנימין שמואל, "תביעות נזיקיות בין בני זוג –
29 התדיינות או חסינות?", **מחקרי משפט כז**, התשע"א - 2011 בעמ' 164-163.
30
31 60. בע"א 8489/12 כב' השופט י' עמית העניק לכך משקל לא מבוטל, כאשר מצא לנכון לדחות
32 עילת הרשלנות בגין מעשה בגידה או ניאוף במרחב המשפחתי, כדבריו: "**לצד ההבחנה**
33 **בין משפט ומוסר, קיימים גם שיקולים "תועלתניים" בגינם אין להכיר בתביעות כגון**
34 **דא. בהתחשב בכך שבגידה היא תופעה נפוצה, פתיחת פתח לתביעות בגין ניאוף ובגידה,**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

1 עשויה להביא, בדרגה גבוהה של סבירות, להצפה של מערכת המשפט בתביעות
2 ולמשפטיזציה של חיי הנישואין". כן ראו דברי כב' השופט אסף זגורי, בתמ"ש (נצרת)
3 4046-05-12, לפיהם: ".... ניתן לומר, כי בניגוד למגמה רווחת ומתגברת של תביעות
4 בענייני משפחה בגין עילות רגשיות ורוחניות ורצון של ערכאות דיוניות להגן על ערכים
5 אישיים, אישיותיים ומשפחתיים, מבקש בית המשפט העליון לקבוע מסלול חדש ובו
6 העדפה הולכת וגוברת של ערכים מוסדיים, מערכתיים ותועלתניים".

7
8 61. לאור כל האמור סבורני, כי אף שיקולי מדיניות מטים את הכף לחובת התובעות, ולטובת
9 מחיקת תביעתן דן על הסף. למען הסר ספק מובהר בזה, כי כפועל יוצא מהקביעה, לפיה
10 אין להכיר בחובתו המשפטית של האיש, להבדיל מחובתו המוסרית, לגלות לתובעות את
11 דבר נטייתו ועברו המיניים, יש לקבוע, כי אין באי הגילוי משום הפרה של איזו חובה
12 חקוקה, החלה עליו כנטען, לרבות חובות מכח חוק העונשין, להן טענו התובעות.

13
14 62. בשולי פסק דין זה אומר, כי תהליך כתיבת החלטתי זו לווה בלבטים רבים טרם עלה בידי
15 להגיע למסקנה האמורה. מעבר למושכלות יסוד שיש לנהוג בסילוק תביעות על הסף
16 בזהירות וצמצום אך במקרים חריגים ויוצאי דופן; הרי שלא ניתן להתכחש במקרה
17 שבפני לערך החשוב ביותר במערכת יחסים של בני זוג – והוא האמון, ולכך שהסתרת
18 מידע כזה או אחר מבן הזוג ערב הנישואין, מהווה פגיעה קשה בו, ובתא המשפחתי כולו,
19 בפרט כאשר מדובר במידע מהותי, ובפרט כזה המתייחס לעצם זהות האדם עמו
20 מתעתדים לקשור את חייו בגורלו. לא ניתן אפוא שלא להזדהות עם עוצמת הכאב
21 והפגיעה הרגשית הקשה של אישה (ואף של אמה), אשר לטענתה גילתה, לאחר שנות
22 נישואין ולאחר שהרתה לבחיר ליבה וניהלה עמו חיים משותפים, כי הוא אינו מי שהוא
23 נחזה להיות בעיניה, ככל שעובדות אלה היו מתבררות ומוכחות על ידה, וכי אלה הובילו
24 לפירוד בין הצדדים ולפירוק התא המשפחתי. בסופו של תהליך כתיבה זה, לאחר עיון
25 מעמיק בטענות הצדדים ובפסיקה מצאתי, גם אם בלב כבד, כי באיזון שיש לערוך בין
26 שיקולי המדיניות שבבסיסם - הקושי להסדרה משפטית של הממד הרגשי בחיי הנישואין,
27 וכן שיקולי תועלת ומדיניות ציבורית והחשש מפני פריצת סכר ההתדיינות האינוסופיות
28 האפשריות בין בני זוג בעניינים מעין אלה; לבין הפגיעה הפרטית האינטימית הנטענת של
29 האישה; גוברים שיקולי המדיניות, ובפרט בנסיבות הפרטניות של המקרה שבפני.

30
31 63. בטרם סיום אעיר, כי ייתכן והיה מקום לדחות את התביעה על הסף מחמת קיומו של
32 מעשה בית דין. עסקינן בהליך המשפטי האחד עשר במספר שבין הצדדים, כאשר חלק
33 מההליכים נקטו ביוזמת האישה ואת חלקם האחר יזם האיש. העובדות המקימות את
34 עילת התביעה לכאורה היו ידועות לאישה (ולאימה, החמות, אשר ייתכן ויש לראות בה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

- 1 משום צד קרוב, המושתקת אף היא מכח כלל השתק העילה), למצער עת החל ההליך
2 המשפטי הראשון שבין הצדדים, במחצית שנת 2015. טענות התובעות בתביעתן דן
3 מהוות למעשה חלק מהליך סיום נישואי הצדדים. זאת כפי שהצדדים עוררו עד כה טענות
4 הדדיות בעניינים רכושיים, מזונות ומשמורת. כל העניינים הללו עולים וכרוכים באותה
5 "עסקה", היא עסקת הנישואים, או ליתר דיוק סיום החיים המשותפים.
- 6
- 7 64. בפסיקת בתי המשפט פורש לעיתים המונח "עילת תביעה" בהקשר של מעשה בית דין על
8 פי המעשה או העסקה כמסגרת עובדתית אחת, החובקת פגיעות שונות שנגרמו בזכויות
9 מהותיות של התובע, גם אם כל אחת מזכה אותו בתרופות שונות. ראו: נ' זלצמן, **מעשה**
10 **בית דין בהליך אזרחי**, תל-אביב תשנ"א בעמ' 51; ע"א 8/83 גורדון נ' **כפר מונאש**, פ"ד
11 לח(4) 797, 801 (1985). ככל שנלך בדרך זו ונראה "בעסקת החיים המשותפים" משום
12 עילה אחת, אשר סיומה מצמיח זכות לקבלת סעדים שונים, ייתכן ויש לחייב את התובע
13 בעת סיום החיים המשותפים לרכז את כלל תביעותיו, חלף הטרדה בלתי פוסקת של בן
14 זוגו לשעבר משך שנים רבות.
- 15
- 16 65. דומה שמהלך מעין זה, החוסס את דרכו של מי מבני הזוג מלפנות פעם אחר פעם אל בית
17 המשפט, באשר לאירועים שאירעו במהלך החיים המשותפים, ואף קודם להם, עולה
18 בקנה אחד עם אותה "עשיית משפט צדק" הנזכרת בסעיף 8(א) לחוק בית המשפט לענייני
19 משפחה. יש ערך ממשי לסיום ההתדיינות המשפטית בין בני זוג שנפרדו. סיום ההתדיינות
20 תורמת לשקט וליציבות בחיי בני הזוג ובחיי ילדיהם המשותפים. במקרה דנן אף דומה,
21 כי יש יסוד לטענת האיש, לפיה תכלית תביעה זו, לרפות את ידיו נוכח התעקשותו להיות
22 אב נוכח ומשמעותי בחיי בנותיהם המשותפות של הצדדים.
- 23
- 24 66. מובן, כי ראיית "עסקת החיים המשותפים" כמקימה עילה אחת אינה גורעת מהאפשרות
25 להגיש תביעות בגין עילות שנוצרו לאחר מכן. ממילא אין באמור כדי לגרוע מהכללים
26 הנוהגים כיום באשר לסופיות (ולמעשה אי סופיות) הדיון, בענייני קטינים (מזונות,
27 משמורת וכיובי). יחד עם האמור דומה, כי מדיניות שיפוטית נכונה מצדיקה ריכוז כלל
28 ההתדיינות ככל הניתן, וזאת הן לטובת הצדדים ובני ביתם והן לתועלת הציבור
29 בכללותו.
- 30
- 31 67. דברים אחרונים אלו נאמרו למעלה מן הצורך, שכן כאמור לטעמי יש לסלק את התביעה
32 על הסף מטעמים אחרים. ייתכן שבעתיד לבוא ימצאו בתי המשפט לפסוע בדרך זו, ובכך

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

13 פברואר 2019

תמ"ש 18-06-23663 ט.ס. נ' ד.ס.

1 להכווין את התנהגות בעלי הדין, באופן שכלל תביעותיהם, אגב סיום החיים המשותפים,
2 ירוכזו וידונו בעת ובעונה אחת. זאת להבדיל מהמצב הקיים היום, בו ממשיכים בעלי
3 הדין לפנות בתביעות מתביעות שונות, על אף שהעבודות המקימות את עילת התביעה היו
4 ידועות להן בסמוך לסיום החיים המשותפים.

5
6 68. אשר על כן התביעה דן נמחקת בזה על הסף מחמת העדר עילה.
7 התובעות תישאנה בהוצאות האיש בסך 5,000 ₪.

8
9
10 ניתן היום, ח' אדר א' תשע"ט, 13 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

11 נמרוד פלקס, שופט, סגן הנשיא
12
13
14